

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 521/2024
12.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Борис Златков, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Апелационог суда у Београду и Вишег суда у Смедереву, у седници одржаној 12.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужиље изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 2080/21 од 01.04.2024. године, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Апелациони суд у Београду.

Образложење

Апелациони суд у Београду се решењем Гж 4353/24 од 05.09.2024. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужиље изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 2080/21 од 01.04.2024. године. Списе предмета уступио је Вишем суду у Смедереву, као стварно и месно надлежном суду.

Виши суд у Смедереву није прихватио надлежност за одлучивање о жалби, већ је уз допис Гж 1513/24 од 26.11.2024. године предмет доставио Врховном суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник Републике Србије“ број 10/23) и члана 22. став 1. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20), Врховни суд је утврдио да је за поступање у овом предмету и одлучивање о жалби тужиље стварно надлежан Апелациони суд у Београду.

Према стању у списима, првостепени суд је одбио тужбени захтев тужиље да се обавезе тужена на исплату закупнине за период од јула 2018. године до јула 2021. године у месечном износу од по 250 евра, са законском затезном каматом, ближе наведено тим ставом изреке, а као вредност предмета спора је означен износ од 25.000,00 динара.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалби на одлуке основних судова, и то: на решења донета у грађанско-правном спору; на пресуду у спору мале вредности; на одлуке донете у поступку извршења и обезбеђења; на решења донета у ванпарничном поступку, док је одредбом члана 26. став 1. тачка 3. истог Закона прописано да апелациони суд одлучује о жалби на пресуду основног суда у грађанско-правном спору ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Одредбом члана 469. ЗПП прописано је да се не сматрају споровима мале вредности, у смислу одредбе ове главе закона, спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

Схватање Апелационог суда у Београду о начину утврђивања вредности спора није прихватљиво.

Предмет ове парнице је захтев тужиље за исплату заостале закупнине. Апелациони суд сматра да није надлежан, јер је означена вредност спора испод 3.000 евра рачунајући укупан збир једногодишње закупнине, иако је тужилца тужбом тражила исплату закупнина у износу од по 250 евра за 36 месеци. Нема места примени одредбе члана 31. став 2. ЗПП јер се спор не води о постојању закупног односа да би се вредност рачунала по једногодишњој закупнини. Вредност предмета спора по тужби на доспела давања одређује се према збиру тражених доспелих појединачних месечних закупнина у смислу члана 30. став 1. ЗПП.

С обзиром на изнето, за одлучивање о жалби тужиље изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 2080/21 од 01.04.2024. године, сагласно члану 26. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова стварно је надлежан Апелациони суд у Београду.

На основу члана 22. став 1. ЗПП Врховни суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић